

In gesprek met Deniz

Kun je wat over jezelf vertellen?

Mijn naam is Deniz, 20 jaar en woon in Steenwijk. Ik woon samen met m'n twee broertjes en zusje bij mijn moeder. Mijn ouders zijn gescheiden. Ik hoef m'n pa ook niet meer te zien. Hij heeft me in het verleden op straat gezet. Verder kickboks ik en houd ik af en toe wel van een drankje.

Kun je wat meer vertellen over hoe je week eruit ziet?

Ik ga twee dagen in de week naar school, op maandag en vrijdag van 9 tot 2. We krijgen les in Nederlands, rekenen en burgerschap. Het is entreeonderwijs, maar het voelt als nablijven. Ik zeg eigenlijk altijd dat ik op het BBL zit. Na school sorteer ik post van 4 uur tot 's avonds. Niet per se een leuke baan, maar wel lekker verdienen. De andere drie dagen loop ik stage bij Scania als vrachtwagenmonteur. Iedereen doet daar een beetje zijn ding. Banden verwisselen of andere onderdelen repareren. In het weekend chill ik met mijn vrienden van kickboksen of jongens uit de buurt.

Wat maakt de sfeer gezellig op je stage?

Ik denk het actief bezig zijn. We doen wat we moeten doen. Voor mij is dit beter dan theorie of uit een boekje lezen. Ik heb liever ook meer praktijklessen dan de theorie die we nu krijgen. En iedereen op stage is gewoon zichzelf. Ze vallen je niet te veel lastig, en we kunnen lachen op de werkvloer. Ik mag alleen m'n stagebegeleider niet zo.

Waarom niet?

Ik heb pas een keer een foutje gemaakt en toen heeft hij tegen mij in het openbaar geschreeuwd, waar alle andere werknemers ook bij waren. Ik ben gewoon een beetje belachelijk gemaakt. Normaal ben ik rustig, maar als je te ver gaat, dan ontplof ik. Respect vind ik heel belangrijk. Dat mensen niet oordelen hoe ik ben. Ze kennen mij niet eens. Ik laat me door niemand commanderen.

Heb je een voorbeeld hoe het wel goed kan?

Als ik te laat kom, moet je niet meteen boos worden. Praat er rustig met mij alleen over. En opkomen voor iemand anders die een fout maakt. Ik heb pas meegemaakt dat een collega het voor mij opnam. Dat wil ik meer zien.

Heb je nog andere tips voor begeleiding?

Ik heb niet zoveel met mensen die mij willen helpen. Ik heb een paar goede vrienden, die weten alles. Ze helpen mij met het bespreken van mijn problemen. Doe ik soms ook met mijn bazin. Maar verder praat ik er met niemand over. Ik ga ze toch niet met mijn problemen opzadelen! Ik heb trouwens wel een goede leraar. Die houdt het al lang met mij vol. Het is fijn dat ik haar al lang ken. Ze weet hoe ze met me om moet gaan, want ik ga niet zomaar mijn verhaal aan iedereen vertellen. Ze prikt door mij heen als ik boos ben en ze doet niet van die hele therapiesessies met me. Eigenlijk een beetje geduld hebben.

Nog iets meer?

Je moet gewoon in één keer duidelijk zijn. Wat ik wel moet doen. En wat ik niet moet doen. Dan weet ik waar ik aan toe ben. Geef goeie voorbeelden bijvoorbeeld. Op stage leer ik nu wel om hulp vragen. Dat heb ik eigenlijk nooit geleerd. Ik moest alles zelf doen en uitzoeken.

Zag je week er vroeger anders uit?

Dit is voor mij de derde keer dat ik bij de entreep-leiding zit. De vorige keren ben ik niet zo vaak naar school geweest. Mijn stages zijn toen niet gelukt. Ik had toen alleen maar avonduren gekregen. Maar ik moest in de avond vaak op mijn twee autistische broertjes passen. Het ging toen niet zo goed thuis.

Ik had veel ruzie met mijn vader die een nieuwe vriendin kreeg en ons aan de kant zette. Ik moest het allemaal zelf uitzoeken. Door de ruzies en agressieproblemen ben ik ook uit huis gezet. Gelukkig had ik een vriendin toen. Maar ik was ook veel op straat met verkeerde vrienden. Mijn ex is alleen vreemd gegaan en dat is voor mij wel een zware klap geweest.

Waar heb jij wel vertrouwen in? Of waar krijg je energie van?

Mijn familie en mijn hond zijn belangrijk voor me. Ik ben de oudste thuis en voor mijn broertjes en zusje wil ik een voorbeeld zijn. Mijn moeder heeft

alles voor me gedaan dus zij is het allerbelangrijkst voor mij. Toen ik problemen had met de politie was zij degene die mij hielp. Een paar vrienden ken ik ook al sinds de basisschool en die zie ik echt als broers. Met kickboksen kan ik even alles eruit slaan. Ik vind humor ook belangrijk. Met een beetje lachen en grappen, wordt het leven een stuk leuker. En met muziek kan ik even wegdromen van alle drukte en stress.

Zijn er dingen waar jij je zorgen over maakt?

Ik zou niet voor altijd willen blijven wonen in Steenwijk. Groningen is toch beter. Ik ben wel eens bang dat mijn volgende vriendin ook vreemd gaat. Ik pas ook op met wie ik nu omga. Ik heb verkeerde vrienden gehad en dat wil ik niet meer. Ik hoef ook geen snitches om mij heen. Nog andere dingen? Nou ja, ik zou wel hulp willen bij plannen van school en geld. Een soort coach die mij er aan herinnert 'heb je dit gedaan en heb je dat al gedaan'. Ik weet bijvoorbeeld dat je voor 31 december kunt overstappen van zorgverzekering, maar ik zou niet weten hoe dat moet.

Hoe zie jij je toekomst?

Werken bij de luchtmacht. Of mijn geld verdienen met kickboksen. En als dat niet lukt vrachtwagenmonteur. Ik wil in ieder geval zo snel mogelijk weg van het entreewerks. Ik ben er nu echt klaar mee. Niveau 1 halen en dan gaan werken. Misschien dat de band met mijn vader in de toekomst ook wel iets beter wordt. Maar dat zie ik dan wel weer. Ik hoop verder dat ik later een vrouw heb die loyaal is, dat we allebei werken en voor onze kinderen zorgen.